

RELATIONEN MELLAN KYRKAN OCH DE ORDINERADE MEDARBETARNA

HANDLING TILL EQU-MENIAKYRKANS KYRKOKONFERENS 2020

ORDINATION

Den särskilda tjänsten utgår från och vilar på allas tjänst. Alla kristna är kallade att tjäna och att vittna om frälsningen i Jesus Kristus och att med församlingens hjälp söka efter, upptäcka och bruka de gåvor Anden ger. Gåvorna och tjänsterna är olika, men Gud verkar i allt. All tjänst utgår från Gud och vänder sig till hela den mänskliga gemenskapen och hela Guds skapelse. Gud kallar och utrustar även människor till särskilda tjänster i församlingen och Equ-meniakyrkan. Tjänsterna utgår från allas uppdrag och den gemensamma tron. De som kallats till särskild tjänst verkar för öppenhet och sammanhållning i gemenskapen. I Equmeniakyrkan är den särskilda tjänsten diakon och pastor (ur Teologisk grund § 33-35)

Det är den samlade gemenskapen av församlingar i Equmeniakyrkan som fattar beslut om ordination av diakoner och pastorer, vilket innebär att den som är ordinerad är insatt i ett sammanhang som den ordinerade inte åstadkommit på egen hand. Djupast sett är det Gud som ordinerar. Att stå i ordinerad tjänst är alltså något mer än att ha skaffat sig en utbildning och därefter fått en anställning. Ordinationen ger relation till den kristna kyrkan genom alla tider när den på olika sätt har sökt utforma tjänst och ansvar för att på bästa sätt betjäna sin omgivning.

"Kyrkan ordinerar somliga av sina medlemmar till ämbetet i Kristi namn genom nedkallande av Anden och handpåläggning (1 Tim 4:14, 2 Tim 1:6). Därigenom söker den fullfölja apostlarnas uppdrag och förbli trogen mot deras undervisning. Ordinationshandlingen, utförd av dem som utsetts att fullgöra denna uppgift, ger uttryck åt kyrkans förbindelse med Jesus Kristus och det apostoliska vittnesbördet och erinrar om att det är den uppståndne Herren, som är den som verkligen ordinerar och skänker gåvan." (Dop, nattvard, ämbete Kyrkornas Världsråd 1982)

"Kvinnor och män ordinerar till diakoner och pastorer efter beslut i kyrkokonferensen. Diakon och pastor utgör två delar av den ordinerade tjänsten med olika inriktning och uppdrag. Den ordinerade tjänsten hör till kyrkan och tar sig uttryck i aktiv tjänst i församling genom diakonala eller pastorala uppdrag men behöver inte vara av anställningskaraktär. Ordinationen innebär bekräftelse på Guds och människors kallelse samt ger behörighet till tjänst i församlingarna. Vid ordinationen bekräftar diakoner och pastorer sin tro på Jesus Kristus, sin vilja att följa Equmeniakyrkans gemensamma ordningar och att arbeta för Kristi kyrkas synliga enhet och förverkliga kallelsen med Kristus som förebild. Genom installation mottar den lokala församlingen diakon och pastor." (Equmeniakyrkans Teologiska grund)

ORDINATION TILL PASTOR OCH DIAKON

I Equmeniakyrkan är det ordinationslöftena och bön och handpåläggning som konstituerar ordinationen. Vid ordinationen uttrycker ordinander och gemenskapen ömsesidigt beroende. Relationer och gemenskap är navet i Equmeniakyrkan. Församlingar står i ömsesidigt beroende till varandra. Det innebär att relationer och gemenskap behöver prioriteras inom kyrkan, i relation till de ordinerade och i de ordinerades tjänst. Kyrkoledare, biträdande kyrkoledare och regionala kyrkoledare har ett särskilt ansvar att bygga relationer, omsorg med församlingar och medarbetare och även utöva tillsyn.

Som ordinerad medarbetare tillhör man den kollegiala gemenskapen av andra ordinerade. Denna gemenskap har kyrkan som helhet skyldighet att beakta och ta tillvara. Som ordinerad står man i ömsesidigt beroende till andra medarbetare, församlingar och gemenskapen som helhet. Det är därför självklart för ordinerade medarbetare, pastorer och diakoner, att åka på samlingar som erbjuds i regionen eller av kyrkan samlat, delta i kompetensutveckling samt på kyrkans konferenser. Gemenskapen, medarbetare och församlingar står i ömsesidigt beroende till de ordinerade. Man ordineras inte till tjänst i en viss församling, utan i och till hela kyrkans gemenskap.

I Equmeniakyrkan ordineras diakoner och pastorer. Till andra uppdrag i kyrkan kan man avskiljas, såsom missionär, kyrkoledare, evangelist. Dessa är i regel tidsbegränsade till sin karaktär. För mer utförlig beskrivning se Kyrkohandbok för Equmeniakyrkan, anvisningstexterna för avskiljning.

LIVSLÅNG ORDINATION – INTE BARA TILL AVLÖNAD TJÄNST

Equmeniakyrkan har visat att ordinationen är livslång. En person upphör inte att vara diakon eller pastor den dag hon/han slutar att arbeta som diakon/pastor eller blir pensionerad. Många medarbetare utan formell avlönad tjänst som diakon eller pastor fullgör viktiga uppgifter i församlingen eller i andra sammanhang. Identiteten som diakon eller pastor finns där, även om någon väljer en annan yrkesbana en kortare eller längre tid.

Detta innebär inte att det skulle vara omöjligt att lämna den ordinerade tjänsten, eller att det är en självklar rättighet att fortsätta vara ordinerad. Ett litet antal medarbetare väljer att lämna den särskilda tjänsten och ansöker då om att bli strukna i Equmeniakyrkans förteckning över diakoner och pastorer. Det som är lovat gällande tystnadsplikt avseende bikt och själavård gäller dock livet ut.

Att vi ser ordinationen som livslång betyder att kyrkan och dess ordinerade medarbetare står i relation till varandra och att denna relation behöver stärkas och förtydligas.

RELATION

Ordet relation är grundläggande när vi tänker kyrka och församling. Olika delar står i relation till varandra och kompletterar varandra för att helheten ska bli synlig.

Gud är i sig relation, gemenskap och kallar oss att leva tillsammans för att världen ska tro och leva. Kyrkan är Guds gåva och ett tecken på gemenskap/koinonia. Kyrkan är på samma gång gudomlig och mänsklig. Den del av Guds kyrka som Equmeniakyrkan utgör, står i förbindelse med andra kyrkor och samfund världen över. Relation, gemenskap och enhet är nav i den ekumeniska rörelsen och vilar på Jesu förbön för sina lärjungar (Joh 17: 9-11)

På samma sätt är församlingarna i Equmeniakyrkan i gemenskap med varandra. Detta uttrycks genom relationer, förbön, regionala och nationella mötesplatser i kyrkosamfundet. I församlingen lever medlemmar och andra i relation till varandra. De som ordinerats för särskild tjänst delar denna relation och är dessutom i relation till andra som ordinerats inom Equmeniakyrkan.

ÖMSESIDIGT BEROENDE

Equmeniakyrkans självförståelse och kyrkosyn beskrivs i Teologisk grund med hjälp av begreppet ömsesidigt beroende (på engelska: interdependence). Det uttrycker en fördjupad relation där delarna i helheten endast fungerar när de är i relation med de andra delarna. Termen är hämtad från den internationella baptismen och den världsvida ekume-

niken, men tolkas på olika sätt i olika sammanhang. I Equmeniakyrkans kontext kan termen förklaras med termer som varit kända i våra bildarsamfund, nämligen att Equmeniakyrkan är en kongregationalistisk kyrka med tydliga konnektionala drag.

13. Equmeniakyrkan och församlingarna hör samman organiskt och lever därmed i ett ömsesidigt beroende av varandra. I solidaritet och gemensamt ansvar delar de kallelsen till tjänst i världen.

Rom 12:6-8

14. Det är Equmeniakyrkans uppgift att stödja de lokala församlingarna i deras uppgifter och att utöva den del av Guds mission som förutsätter samverkan såsom utbildning, nationellt och internationellt arbete, ordination och avskiljning för särskilda tjänster. Gemenskapen uttrycker delaktighet och solidaritet genom ansvarstagande för varandra och den verksamhet församlingarna och Equmeniakyrkan bedriver, ekonomiskt och genom eget arbete efter förmåga.

Rom 15:25-27, 2 Kor 8-9

15. Inom Equmeniakyrkan utövas en ömsesidig tillsyn som syftar till att göra kyrkan trovärdig, sammanhållen och öppen. De lokala församlingarna vakar över den gemensamma organisationen. De som har fått förtroendet att leda det gemensamma arbetet stöder, vägleder och betjänar församlingarna samt utövar tillsyn över de ordinerade tjänsterna.

Joh 13:1-17, Rom 12:8, Hebr 13:17

Det ömsesidiga beroendet i Equmeniakyrkan är varken bearbetat eller uppmärksammat i tillräcklig grad. Därför bör nu en större omsorg initieras om de ordinerade medarbetarna, vilket också tydligt innefattar de som inte arbetar som diakoner/pastorer eller är pensionärer. Det är även viktigt att bygga en tydligare kollegial gemenskap och identitet bland Equmeniakyrkans ordinerade merarbetarkår, inte minst när det gäller de pastorer och diakoner som inte har anställning som diakon/pastor. Somliga uttrycker en sorg och smärta i att inte känna sig efterfrågade eller eftersökta av kyrkan sedan man lämnat tjänst i exempelvis en församling. Detta samtidigt som många uttrycker att de ändå tydligt är i tjänst för Guds rike i det arbete eller den position de finns.

För att ömsesidighet ska kunna uppnås behövs även ett svar från den ordinerade själv. Ordinerade pastorer och diakoner behöver få möjlighet att uttrycka sin vilja att vara inlemmade i det ömsesidiga beroendet och i tjänst genom sin ordination.

Kyrkans omsorg bör på en miniminivå konkretiseras i att ordinerade medarbetare minst en gång per år inbjuds till en samling med varandra och med regional kyrkoledare. Detta kan ske i grupper där pensionerade medarbetare inbjuds vid ett tillfälle, de som arbetar som diakoner/pastorer vid ett annat tillfälle och medarbetare som är kvar i sin ordination men har ett annat yrke, vid ett tredje tillfälle. På sikt bör kyrkan erbjuda fortbildning och ytterligare samlingar för sina samtliga ordinerade medarbetare.

Den ordinerade medarbetaren å sin sida har också ett ansvar att upprätthålla relationen med kyrkan genom att gå på de samlingar den inbjuds till och stå i relation till den församling hon/han tillhör inom Equmeniakyrkan. Ordinerade medarbetare förväntas närvara vid

minst en samling som kyrkan bjuder in till under en treårsperiod.

Dessutom förväntas ordinerade pastorer och diakoner stå i en tydlig och nära relation med den församling de tillhör, så att det ömsesidiga beroendet även där får tydliga uttryck i ömsesidig omsorg. Den ordinerade kan exempelvis ge en hälsning till församlingens årsmöte eller församlingsmöte. Som församling kan detsamma efterfrågas så att församlingen uppmärksammas på dessa ordinerade medarbetares närvaro och tjänster i gemenskapen och samhället. Det är önskvärt att se dessas tjänster som tydliga resurser på båda dessa arenor.

MEDLEMSKAP I FÖRSAMLING

En huvudlinje är att diakon och pastor i Equmeniakyrkan tillhör någon av församlingarna i Equmeniakyrkan. Det är i Equmeniakyrkan, som utgörs av dess församlingar, som en diakon eller pastor har sin ordination. Man är pastor eller diakon i Equmeniakyrkan. För den som är ordinerad finns också andra tillhörigheter. Tillhörigheten till Gud treenig delas med alla kristna. Kyrkan är världsvid och vi som Equmeniakyrkan är i ekumeniska relationer till andra kyrkor. Dessutom tillhör diakoner och pastorer varandra. Den ordinerade har genom sina ordinationslöften och gemenskapens svar på dessa, en tillhörighet till Equmeniakyrkan som andra inte har, vilket innebär både möjligheter och förpliktelser (se ovan). Detta gör också att Equmeniakyrkan, i de fall där en ordinerad medarbetare av någon anledning inte har sin församlingstillhörighet i en av Equmeniakyrkans församlingar, ändå ser att det finns en grundläggande relation genom ordinationen.

Som ett led i att stötta gemenskapen mellan medarbetare och för att skapa tydlighet bör en matrikel publiceras ungefär vart femte år och vartannat år i digital form.

FÖRSLAG TILL BESLUT I KYRKOKONFERENSEN:

- Att kyrkans omsorg och tillsyn gällande alla de ordinerade medarbetarna, även de diakoner och pastorer som finns i ett annat yrke eller är pensionerade, ska uttryckas och utövas. Denna omsorg skall som minst ta sig uttryck i en årlig samling för respektive kategori som ovan nämnts.
- Att uppmana församling och medarbetare att leva i ett ömsesidigt beroende exempelvis så som det har beskrivits ovan.
- Att huvudlinjen är att ordinerad medarbetare är medlem i en av Equmeniakyrkans församlingar, men om huvudlinjen av olika skäl inte kan följas utgör personens ordination tillräckligt band till Equmeniakyrkan.